

[Miljøministeren]

og om det eventuelt skal udvides til at omfatte andre skibe med farligt gods ud over olie-, gas- og kemikalietankskibe.

Hvad angår transport af farligt gods i ikke-tankskibe – herunder transport af radioaktivt materiale – kan det oplyses, at samtlige Østersøstater har vedtaget at anvende den i IMO udarbejdede IMDG-kode (Det internationale kodesystem for farlige søtransporter), som anviser detaljerede forskrifter for mærkning, emballering, stuvning m.v. af farligt gods. Det tilføjes, at sikkerheden ved transport af radioaktivt farligt gods primært og i langt overvejende grad er baseret på dette gods' emballage, som fremstilles i overensstemmelse med fælles internationale krav opstillet af IAEA (Det internationale Atomenergi Agentur).

Ifølge ovennævnte meldesystemer skal der ikke gives besked til lokale myndigheder under passage. Melding gives til søværnets operative kommando, der følger transporten og giver besked til myndighederne i tilfælde af uheld.

Under henvisning til ovenstående finder industriministeriet ikke anledning til for tiden at tage yderligere internationale initiativer vedrørende søtransport af farlige skibslaster i danske eller tilgrænsende farvande. Det tilføjes, at søtransport af farligt gods og anvendelse af f.eks. radiomeldetjeneste løbende behandles i bl.a. IMO og i Kommissionen for konvention om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet.

For så vidt angår det specielle spørgsmål om søtransport af radioaktivt materiale gennem danske farvande kan jeg henvise til side 11 i min redegørelse af 2. maj 1983 vedrørende nukleare risici.

På denne baggrund finder jeg ikke for tiden anledning til at tage yderligere internationale initiativer vedrørende søtransport af farlige skibslaster i danske eller tilgrænsede farvande. Når erfaringerne med Barepsystemet med prøvetidens udløb medio 1985 foreligger, vil det kunne vurderes, om der er behov for yderligere internationale initiativer.

Spm. nr. S 1190

Til *undervisningsministeren* (17/5 83) af:

Bente Juncker (CD):

»Vil ministeren oplyse, hvilke årsager der er til, at man foretrækker lodtrækning som udvælgelsesprincip ved optagelse af elever til EFG-basisåret, samt nævne, hvilke initiativer ministeren vil tage for at klarlægge mulighederne for at forlade dette princip til fordel for et for ansøgerne mere acceptabelt?«

Begrundelse

Det må anses for direkte nedbrydende for et stort antal elevers tilskyndelse til at yde en god indsats i det daglige skolearbejde, hvis slutresultatet er uden betydning for chancen for at blive optaget i den ønskede uddannelsesform.

Besvarelse (27/5 83):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Lodtrækning som optagelsesprincip på de områder af EFG-basisuddannelsen, hvor kapaciteten ikke står mål med antallet af ansøgere, har været gældende siden 1979, og princippet har været kritiseret fra forskellige sider i det forløbne tidsrum.

Lodtrækningen blev indført, efter at den indtil da gældende ordning (et kronologisk princip) havde vist sig uhensigtsmæssig, fordi denne dels medførte, at forholdsvis få kunne optages direkte fra folkeskolen, dels at ansøgere søgte optagelse lang tid før optagelse ønskedes, således at ventelisterne ikke var udtryk for reelle ønsker om optagelse. Dette forhold blev yderligere forværret af, at ansøgere søgte optagelse samtidig på flere skoler. Systemet indebar, at der ikke kunne fastsættes nogen bestemt dato som frist for ansøgninger, og hele ansøgningsproceduren var under denne ordning meget kompliceret.

Lodtrækningsprincippet blev ikke valgt som nogen ideel løsning, men som den vel mindst uretfærdige af forskellige løsningsmuligheder, men det er da stadig min opfattelse, at princippet langtfra kan betegnes som ideelt.

På grundlag af den kritik, der med rette har været fremført mod lodtrækningen, specielt gående på det forhold, at ansøgere i givet fald kan være uheldige flere år i træk, har vi i ministeriet gennem længere tid arbejdet med muligheden for at finde frem til ændrede og bedre kriterier.